

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413217082
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:1413217082.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu BĀBĀTKO, so sídlom Šalviová 40, Bratislava, IČO: 31 926 428, proti žalovanému: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. U. XXX, XXX XX O. U., práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Piaristická 46/276, IČO: 36 837 857 o zaplatenie 275€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi právo na náhradu trov konania 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa konečnou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 275€ (istiny) spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne z sumy 33.193,92€ od 20.7.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu N.. Y. W. -M.A.B.E.S. so sídlom v L., Mariánska 15/1, IČO: 40 837 653 a žalovaný uzatvorili dňa 24.6.2008 zmluvu o pôžičke na sumu 1.000.000,-Sk (33.193,92€) , ktorú mal žalovaný vrátiť dňa 19.7.2008. Pre prípad jej nesplatenia si strany dohodli zmluvnú pokutu 1% denne. Keďže z pôžičky nebola vrátená ani jej časť, žalobcovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu od 20.7.2008 do zaplatenia a v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka má žalobca ako veriteľ právo od žalovaného požadovať aj úrok z omeškania. Žalobca žalovanému dňa 24.6.2008 sumu istiny odovzdal a žalovaný uznal voči žalobcovi svoj dlh dňa 24.6.2008 v notárskej zápisnici vo výške istiny 1.000.000,Sk (33.193,92€). Ako dôkaz predložil zmluvu o pôžičke, pokladničný doklad z 24.6.2008 a notársku zápisnicu o uznaní dlhu.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že dňa 24.6.2008 uzatvoril právny predchodca žalobcu N.. Y. W.-M.A.B.E.S. s miestom podnikania v Prievidzi so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.000.000,-Sk (33.193,92€) a žalovaný sa ju zaviazal vrátiť do 19.7.2008. Pre prípad nesplnenia v stanovenej lehote si strany dohodli v čl. III uvedenej zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 1% denne z nesplnenej sumy za každý deň omeškania , pričom maximálna výška zmluvnej pokuty môže činiť 100% istiny. Žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi žalobcu iba časť dlhu v 10 splátkach po 1.000€ v období od poskytnutia pôžičky do vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného v roku 2009. Splátky dlhu žalovaný realizoval priamym vkladom na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zverejnením v Obchodnom vestníku č. 208/2009 vydanom dňa 28.10.2009 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a zároveň boli vyzvaní veritelia, aby prihlásili svoje pohľadávky. Uvedené konkurzné konanie prebiehalo na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 29R/1/2009 a správcom žalovaného bola JUDr. Danica Birošová. Po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného podal právny predchodca žalobcu prihlášku svojej pohľadávky vzniknutej na základe vyššie uvedenej zmluvy. Na základe nedôslednosti právneho predchodcu žalobcu sa však na jeho pohľadávku v konkurze neprihliada, nakoľko v jeho prihláške došlo k nezrovnalostiam, spočívajúcim

v tom, že prihláška doručená súdu a správcovi sa nezhodovali. V súlade s ust. § 31 ods.3 zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa na takú prihlášku neprihliada a preto nemôže byť uspokojovaná v konkurze. Oprávnený tak svojím nedôsledným konaním -chybným podaním prihlášky konkurzu sám zavinil, že jeho pohľadávka nemôže byť dlžníkom uspokojená a zároveň po prípadnom oddlížení po uplynutí skúšobného obdobia v súlade s § 171 ods.2 ZRK sa pohľadávka stáva v budúcnosti nevymáhateľnou. Počas konkurzu, pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou nie je možné voči úpadcovi vymáhať iným spôsobom a súdne konania sa prerušujú (§ 47 ods.1,4 ZKR), exekučné konania sa zastavujú a nové konania počas konkurzu je možné začať iba na návrh správcu, prípadne môžu smerovať iba proti správcovi v prípadoch predpokladaných ZRK. V zmysle cit. zákonných ustanovení počas konkurzu je pasívne legitimovaný výlučne správca, tzv. návrh môže smerovať iba proti správcovi a nie voči úpadcovi a preto je nutné žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie. Ani voči správcovi nie je možné podať akýkoľvek návrh ale iba predpokladaný zákonom alebo v prípade, ak na tom existuje naliehavý právny záujem. Pohľadávka, resp. príslušenstvo, ktorého zaplataenia sa žalobca domáha malo byť uplatnené zákonom stanoveným spôsobom v rámci konkurzného konania prihláškou a keďže zákonom stanovený postup nevyužil, nemôže mať ani naliehavý právny záujem na prípadnej žalobe voči správcovi. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že žalobou na zaplataenie proti žalovanému ako úpadcovi v konkurze sa žalobca snaží o uspokojenie svojej pohľadávky mimo konkurzu a prednostne pred inými veriteľmi úpadcu. Nárok, ktorého sa žalobca domáha je nevymáhateľný a žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že prvým dňom, kedy mohol žalobca(jeho právny predchodca) uplatniť svoje právo z vyššie uvedenej pôžičky cestou súdu bol 20.7.2008 (prvý deň omeškania žalovaného s platením dlhu) a ku dňu podania pôvodnej žaloby dňa 6.9.2013 zákonom stanovená premlčacia lehota uplynula. Žalovaný uviedol, že podľa ustálenej praxe spolu s premlčaním hlavného záväzku sa premlčuje aj jeho príslušenstvo. Záväzkovo právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie môže byť hlavný alebo vedľajší. Vedľajším (akcesorickým) záväzkom je okrem iného aj povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi úrok a splnením dlhu alebo jeho zánikom zaniká aj povinnosť platiť úroky. Pokiaľ ide o žalobcom uvádzané uznanie dlhu žalovaného v notárskej zápisnici č. N 230/2008, Nz 27010/2008, NCRIs 26727/2008 vydaného JUDr. Evou Vyskokovou zo dňa 24.6.2008, toto uznanie nie je platným právnym úkonom, pretože nespĺňa zákonom predpokladané náležitosti platného právneho úkonu. Preto s takýmto uznaním dlhu nemožno spájať plynutie novej 10-ročnej premlčacej doby podľa § 110 ods.1 Obč. zákonníka. Ak má mať písomné uznanie práva dlžníkom právne účinky predpokladané zákonom, musí okrem náležitostí platného právneho úkonu (§ 34 a nasl. Obč. zákonníka) z formálnej a obsahovej stránky v súlade s ust. § 110 ods.1 Obč. zákonníka. Preto treba v písomnom uznaní dlhu uviesť tak dôvod, ako aj výšku tohto práva. Na platnosť uznávacieho prejavu sa vyžaduje, aby dlžník uznal určitý záväzok, ktorý musí byť identifikovateľný a existujúci. V opačnom prípade ide o neurčitý a teda neplatný právny úkon. Notárska zápisnica, na ktorú sa veriteľ odvoláva bola podpísaná v ten istý deň ako deň, kedy bola poskytnutá pôžička, teda dňa 24.6.2008. Vyhlásenie žalovaného o uznaní dlhu v notárskej zápisnici vzniklo teda v čase, keď žiaden dlh neexistoval (povinnosť vrátiť pôžičku) a do budúca bolo možné len predpokladať, že by dlh mohol vzniknúť nebolo však určité, či dlh skutočne vznikne a nebolo určité, či a v akej výške vznikne povinnosť platiť zmluvnú pokutu. Takýmto vyhlásením bolo žalovanému odňaté právo namietat výšku uznaného dlhu v čase uznania, pretože dlh nebol dostatočne do budúcnosti určiteľný a nebolo možné predpokladať, či určité okolnosti nastanú. Právo, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti, je právom, ktoré v čase uzavretia dohody ešte nie je známe a nemožno s ním disponovať. Právna úprava nepripúšťa, aby sa niekto platne vzdal svojho práva, ktoré môže vzniknúť v budúcnosti (§ 574 ods.2, § 39 Obč. zákonníka). Možno uznať dlh, ktorý vznikol a nie, ktorý vznikne. Úkon -dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je absolútne neplatný právny úkon. Preto žalovaný nemohol svojím konaním v notárskej zápisnici jednak platne uznať dlh čo do dôvodu a výšky ale ani súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Takáto notárska zápisnica preto nie je platným uznaním dlhu a nemôže mať účinky uznania dlhu vplyvajúce na dĺžku premlčacej lehoty. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoE/ 147/2010, z ktorého vyplýva: „ Notárska zápisnica o uznaní dlhu a súhlase povinnej osoby v vykonateľnosťou notárskej zápisnice, ktorá bola spísaná v rovnaký deň ako bola uzavretá zmluva o pôžičke alebo zmluva o úvere, nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom z dôvodu, že v čase uznania dlhu a vyhlásenia povinnej osoby o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ešte žiaden dlh neexistoval a uznať možno len dlh, ktorý už vznikol a nie ktorý snád v budúcnosti vznikne. Ak súdny exekútor žiada o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe notárskej zápisnice vyhotovenej v deň uzavretia zmluvy o pôžičke alebo zmluvy o úvere, musí byť žiadosť súdneho exekútora zamietnutá. Ak na základe takéhoto exekučného titulu bola exekúcia nesprávne nariadená, musí byť v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania aj

bez návrhu účastníkov zastavená. " Ako dôkaz predložil prihlášku veriteľa do konkurzu na svoj majetok, uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k.29R/1/2009-130 zo dňa 22.10.2009 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného , uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k.29R/1/2009-182 zo dňa 18.1.2010 a návrh správcu konkurznej podstaty úpadcu -žalovaného na prerušenie tohto konania v zmysle § 47 ods.1 zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii.

3. Dňa 1.10.2020 žalovaný informoval súd, že bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 40NcKR/4/2016 oddlžený a s poukazom na to, že v tomto konaní sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a ZRK) a nárok z pôžičky mal vzniknúť ešte dňa 24.6.2008 a konkurz na jeho osobu bol vyhlásený dňa 29.10.2009 navrhol, aby súd toto konanie bezodkladne zastavil, resp. ak tak neurobí, aby podanú žalobu zamietol z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (vlastníkom tejto pohľadávky je OZ Oblak).

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.09.2016, uzatvorenej medzi žalobcom Y. W., nar. XX.XX.XXXX ako postupcom a združením OBLAK, IČO: 31 926 428, Šalviová 40, Bratislava ako postupníkom, došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Z predloženého návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, doručeného súdu dňa 07.10.2020, súd zistil, že žalobca Y. W., nar. XX.XX.XXXX postúpil ku dňu 24.09.2016 pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania združeniu OBLAK, IČO: 31 926 428, Šalviová 40, Bratislava. Združenie má aktuálny názov BĀBĀTKO, IČO: 31 926 428, Šalviová 40, Bratislava, konajúce prostredníctvom T. X., ktorá v predmetnom návrhu vyjadrila svoj súhlas so vstupom do konania na stranu žalobcu. Uznesením č.k. 14C/5/2014-116 zo dňa 28.10.2020 súd zmenu žalobcu pripustil (právoplatne dňa 4.11.2020) a v čase vyhlásenia rozsudku bol žalobca aktívne vecne legitimovaný vymáhať pohľadávku z uvedenej zmluvy o pôžičke.

5. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7. Podľa § 110 ods.3 Občianskeho zákonníka úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

8. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“) ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

9. Podľa § 166a ods. 1 ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

10. Podľa § 206f ods.1 ,2 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v znení nesk. predpisov konania začaté pred 1. marcom 2017 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017. Konkurz vyhlásený v konaní, ktoré začalo pred 1. marcom 2017 na účely § 166 ods. 2, nie je prekážkou, aby sa dlžník domáhal zbavenia dlhov podľa právnych predpisov účinných po 28. februári 2017.

11. Podľa § 206f ods. 3 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v znení nesk. predpisov ak súd rozhodol o oddlžení dlžníka podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017, nevymáhateľné sa stávajú voči dlžníkovi všetky pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené a ktoré neboli uspokojené ani počas skúšobného obdobia bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené.

12. Podľa § 206f ods. 4 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v znení nesk. predpisov ak súd vyhlásil konkurz podľa právnych predpisov účinných do 28. februára 2017 a po zrušení konkurzu sú dôvody, aby súd dlžníkovi oddlženie povolil a doposiaľ o povolení oddlženia nerozhodol, súd rozhodne o oddlžení dlžníka, ak zistí, že dlžník počas konkurzného konania riadne plnil svoje povinnosti ustanovené týmto zákonom; ustanovenia § 166f a 166g sa v takom prípade použijú primerane.

13. Súd v prejednávanej veci zistil, že v priebehu konania (žaloba podaná na súd dňa 6.9.2013) uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 29R/1/2009-130 zo dňa 22.10.2009, ktoré bolo zverejnené v

Obchodnom vestníku s účinkami zverejnenia dňa 29.10.2009 súd zastavil reštrukturalizačné konanie a vyhlásil na majetok úpadcu -žalovaného konkurz, ktorý uznal za malý a ustanovil do funkcie správcu spočiatku JUDr. Jozefa Sedliaka a neskôr JUDr. Danicu Birošovú.

14. Je nesporné, že pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli dňa 24.6.2008 zmluvu o pôžičke, na sumu 1.mil. Sk (33.193,92€), ktorú mal žalovaný vrátiť do 19.7.2008 a že v rovnaký deň bola podpísaná notárska zápisnica u JUDr. Evy Vysokovej o uznaní dlhu č. N 230/2008, kde v bode III. bol jasne špecifikovaný druh záväzku, ktorý sa má vrátiť (istina 1 mil.Sk, dojednaný zmluvný úrok a v prípade riadneho nesplatenia dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 1% za každý deň omeškania (max. 100% istiny), s odkazom na konkrétnu zmluvu o pôžičke a peniaze boli odovzdané ešte pred podpisom notárskej zápisnice ako aj zmluvy o pôžičke (vyplýva to priamo z čl. II zmluvy o pôžičke), teda v čase podpisu notárskej zápisnice s obsahom uznania dlhu a to vrátiť peniaze za konkrétnych podmienok dlh existoval a preto nemožno notársku zápisnicu ani uznanie dlhu označiť za neurčitý (neplatný) právny úkon, ak v čase uznania dlhu už boli peniaze, ktoré mali byť predmetom záväzku veriteľom dlžníkovi už odovzdané. Právny predchodca žalobcu si pohľadávku zo zmluvy o pôžičke uplatnil v rámci konkurzného konania , avšak na prihlášku sa s poukazom na ust. § 31 ods.3 ZoKR neprihliadlo, pretože pohľadávka nebola zákonným spôsobom uplatnená. Sporná bola aj výška dlhu, pretože žalovaný uviedol, že pohľadávku v 10 splátkach po 1.000€ uhradil, takže nemohol byť v omeškaní s úhradou celej sumy 33.193,92€ od 20.7.2008 do zaplatenia a písomné uznanie dlhu formou notárskej zápisnice nepokrývalo úrok z omeškania, ktorý sa premičal vo všeobecnej 3-ročnej premičacej dobe (§ 100 ods.1, § 101, § 110 ods.3 Obč. zákonníka), ktorá uplynula dňa (splatnosť dlhu 20.7.2008 + 3 roky) 20.7.2011 a žaloba o úroky z omeškania bola podaná na súd až 6.9.2013, kedy už toto právo bolo premičané a súd nemôže premičané právo priznať, pretože sa dlžník s úspechom premičania dovoľal vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.2.2014, preto v časti úrokov z omeškania bolo nutné žalobu zamietnuť.

15. Uznesením č.k. 29R/1/2009-394 zo dňa 28.5.2019 Okresný súd Trenčín (právoplatne dňa 21.6.2019) zrušil konkurz na majetok žalovaného, po splnení konečného rozvrhu výťažku a dňa 10.9.2019 odvolal z funkcie správkyňu JUDr. Danicu Birošovú.

16. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 40NcKR/4/2016-17 zo dňa 20.8.2019 právoplatného dňa 27.8.2019 bolo rozhodnuté, že dlžník T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom O. U. XXX sa oddlžuje a zároveň boli stanovené podmienky oddlženia. V bode 16. citovaného rozhodnutia je zrejmé, že „V súlade s ust. § 206f ods.3 Zák.č. 7/2005 Z.z o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.3.2017 zverejnením tohto uznesenia (o oddlžení) sa pohľadávky, ktoré zostali po zrušení konkurzu neuspokojené bez ohľadu na to, či boli alebo neboli v konkurze prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné. To však neplatí pre pohľadávky, ktoré vznikli po zrušení konkurzu.“

17. Vzhľadom na obsah tohto uznesenia je zrejmé, že žalovaný bol právoplatne oddlžený a pohľadávka, ktoré je predmetom žaloby v časti istiny vznikla pred zrušením konkurzu (zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.6. 2008), nebola v konkurze prihlásená a zostala neuspokojená. Túto nie je možné vo vzťahu k žalovanému vymáhať ani ju súdom priznať a preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

18. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením článku 2 ods. 1, 2 C.s.p. tak, aby rozhodnutie súdu predstavovalo súlad s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a bol zároveň naplnený princíp právnej istoty. Z nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 144/2010, z ktorého vyplýva, že: "nepriznanie nároku na náhradu trov konania môže viesť k odmietnutiu spravodlivosti a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd." Z nálezu ústavného súdu SR I.ÚS 263/2016 zo 17.8.2016 vyplýva: "Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva." V prejednávanej veci bol žalobca priebežne informovaný o procesnej situácii na strane žalovaného (že je v konkurze a neschopný uhrádzať svoje záväzky) a súd ho vyzval dňa 15.7.2019 na späťvzatie žaloby po ukončení konkurzu, predvolal ho na pojednávanie na deň 7.12.2020 (ospravedlnil neúčast) a tak pôvodný ako aj nový žalobca - občianske združenie trvali na prejednaní žaloby. Pohľadávku do konkurzu veriteľ riadne neprihlásil a snažil sa získať týmto sporom výhodnejšie postavenie oproti ostatným riadne prihláseným veriteľom v konkurznom konaní,

teda nebyť uspokojovaný v konkurze pomerne. Preto súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné postupovať podľa § 257 C.s.p. a žalobca musí niesť zodpovednosť za výsledok sporu v podobe platenia trov konania procesne úspešnej strane -žalovanému, ktorý dôvodne hájil svoje majetkové práva a bol v spore úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.